

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

LIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. December 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt LIII.

Wydany i rozesłany dnia 24. Grudnia 1858.

Ministerial-Erklärung vom 7. November 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 4. December 1858),

ausgewechselt zu Florenz am 22. November 1858 gegen eine gleichlautende großherzoglich-toscanische Ministerial-Erklärung ddo. Florenz 6 November 1858,

über die Behandlung der beweglichen Verlassenschaften der beiderseitigen Unterthanen.

Dichiarazione.

L'Imperiale e Reale Governo austriaco ed il Governo Granducale Toscano animati dal desiderio di regolare di comune accordo le attribuzioni delle rispettive Autorità giudiziarie relativamente alle successioni mobili de' sudditi austriaci defunti in Toscana e de' sudditi toscani defunti in Austria hanno convenuto che gli Atti di procedura in materia di eredità mobile e la decisione di tutte le contestazioni risguardanti per titolo di successione gli effetti mobili lasciati in uno dei due Stati dai sudditi dell'altro, sia che all'epoca della loro morte ivi fossero domiciliati, o semplicemente di passaggio, saranno deferiti ai Tribunali del paese cui il defunto apparteneva.

Conseguentemente le Autorità giudiziarie di quello dei due Stati in cui la successione si trova avranno soltanto il diritto

1. di procedere agli atti prescritti dalle Leggi del paese per la conservazione e l'amministrazione della eredità. Nel caso però in cui nel luogo della morte o assai vicino per poter prender parte all'apposizione, e all'apertura de' sigilli, non meno che alla confezione dell'inventario esistesse un Consolato del paese di

Uebersetzung.

Die kaiserlich-österreichische und die großherzoglich-toscanische Regierung, von dem Bunsche befehlt, durch ein gemeinschaftliches Uebereinkommen den Wirkungskreis der beiderseitigen Gerichtsbehörden in Bezug auf die beweglichen Verlassenschaften der, in Toscana verstorbenen österreichischen, und der, in Oesterreich verstorbenen toscanischen Unterthanen zu regeln, haben festgesetzt, daß die Erbschaftsverhandlung und die Entscheidung aller streitigen Erbansprüche hinsichtlich der beweglichen Verlassenschaften, welche nach einem Unterthan des einen in dem Gebiete des anderen Staates hinterblieben sind, es mögen sich diese Unterthanen daselbst nur vorübergehend oder bleibend aufgehalten haben, den Gerichten desjenigen Staates zu überlassen sind, welchem der Verstorbene als Unterthan angehört hat.

Hiernach werden die Gerichte jenes der beiden Staaten, in dessen Gebiete sich der bewegliche Nachlaß befindet, nur das Recht haben:

1. Die zur Bewahrung und Verwaltung des Nachlasses durch die Gesetze ihres Staates angeordneten Maßregeln vorzunehmen. In dem Falle jedoch, in welchem an dem Orte, an dem der Todesfall stattfand, oder nahe genug von demselben, um an der Auflegung und Abnahme der Siegel sowie an der Verfassung des Nachlaßinventars Theil

219.

Oświadczenie Ministeryjalne z dnia 7. Listopada 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 219, wydana dnia 4. Grudnia 1858),

dane w zamian we Florencyi dnia 22. Listopada 1858 r. za równobrzmiące oświadczenie Ministeryjalne Wielko-Książęco-Toskańskie w Florencyi z dnia 6. Listopada 1858,

względem postępowania z ruchomymi spadkami po obustronnych poddanych.**Przekład.**

Rządy Cesarsko-Austryjacki i Wielko-Książęco-Toskański, pragnąc uregulować za pomocą wspólnej umowy zakres działania obustronnych władz sądowych pod względem spadków ruchomych po poddanych Austryjackich zmarłych w Toskanie, tudzież po poddanych Toskańskich zmarłych w Austrii, postanowiły, ażeby pertraktacyja spadku i rozstrzygnięcie wszelkich spornych pretensyi dziedziczenia co do spadków ruchomych, jakie pozostały po poddanym jednego w terytoryjum drugiego Państwa, bez różnicy, czy poddani ci przebywali tam chwilowo lub stale, oddane były sądom tego Państwa, do którego zmarły jako poddany należał.

Przeto sądom onego z Państw obu, w którego terytoryjum znajduje się spadek ruchomy, przysłuża tylko prawo:

1. Przedsiębrać środki zarządzone ustawami ich Państwa do schowania i administracyi spadku. Na wypadek jednak, gdyby w miejscu, gdzie śmierć nastąpiła, lub w takiej od onego bliskości, iżby można wziąć udział w przyłożeniu i odjęciu pieczęci, jako też w spisaniu inwentarza spadkowego, znajdował się konsulat Państwa, do którego zmarły jako poddany należał, winny pomienione wyżej władze sądowe wezwać delegowanego tegoż konsulatu, aby jako świadek wziął udział w akcie spadkowym;

cui il defunto era suddito le Autorità summentovate dovranno invitare un delegato del Consolato istesso a prender parte a tali atti come testimone.

2. Di prendere tutte le misure conservatorie autorizzate dalle Leggi del paese nell'interesse di coloro tra gli eredi o legatari che sono sudditi o abitanti del paese medesimo, fino alla decisione dei loro reclami emanata dai Tribunali competenti, dello Stato di cui era suddito il defunto. Esse non potranno in conseguenza pronunziare sulla validità di questi reclami e dovranno rinviarli ai Tribunali predetti, che soli saranno competenti a risolverli.

3. Di far diritto, in conformità delle Leggi del paese, a tutte le domande intentate contro la successione per titolo diverso da quello di erede o di legatario dai sudditi dello stato stesso o da forestieri che vi dimorassero, e a soddisfare, i creditori secondo le leggi del paese.

Soddisfatte tali domande e provveduto alla conservazione dei diritti degli eredi legatari o creditori come sopra indicati, la successione mobile, vale a dire ciò che ne resterà deduzione fatta della parte applicabile ai sopra enunciati reclami, sarà inviato all'Autorità competente dello Stato al quale il defunto apparteneva per l'intermediario sia del Consolato più vicino, sia della Legazione dello stato istesso.

zu nehmen, sich ein Consulat des Staates befindet, welchem der Verstorbene als Unterthan angehörte, werden die obenerwähnten Gerichtsbehörden einen Delegirten dieses Consulates einzuladen haben, um sich an dem Nachlassacte als Zeuge zu betheiligen;

2. die Ansprüche derjenigen Erben oder Legatäre, welche eigene Unterthanen des Staates oder in dessen Gebiete sich aufhaltende Fremde sind, bis hierüber von den competenten Behörden des Staates, dem der Verstorbene als Unterthan angehörte, endgiltig entschieden sein wird, nach Maßgabe der Landesgesetze sicher zu stellen. In ein Erkenntniß über die Rechtsbeständigkeit dieser Ansprüche haben sie sich daher nicht einzulassen, sondern dieselben zur Austragung an die hiezu allein competenten Gerichte des Staates zu verweisen, dem der Verstorbene als Unterthan angehörte;

3. über die Forderungen, welche von den eigenen Unterthanen oder von den im Staatsgebiete befindlichen fremden aus einem anderen Privatrechtstitel als jenem des Erbrechtes oder des Legates gegen den Nachlass gerichtlich geltend gemacht werden, nach Vorschrift der Landesgesetze zu entscheiden und nach Maßgabe derselben für ihre Befriedigung Sorge zu tragen.

Nach erfolgter Befriedigung und Sicherstellung der Ansprüche der im Staatsgebiete sich aufhaltenden Erben, Legatäre und Gläubiger ist der bewegliche Nachlass, daß heißt der nach Abzug des zur Bedeckung dieser Ansprüche verbleibende Rest des Nachlasses, entweder durch das nächste Consulat oder durch die Gesandtschaft des Staates dem der Verstorbene angehörte, an die zuständige Behörde des Letzteren zu übersenden.

2. Zabezpieczyć w miarę ustaw krajowych pretensyje tych spadkobierców lub legataryuszów, którzy są własnymi Państwa poddanymi lub cudzoziemcami, bawiącymi w tegoż terytoryjum, dopóki nie nastąpi ostateczne w tym względzie rozstrzygnięcie przez właściwe władze Państwa, do którego zmarły jako poddany należał. Nie będą przeto mogły orzekać o ważności tychże pretensyj, lecz przekażą je do rozwiązania jedynie ku temu powołanym sądom Państwa, do którego zmarły jako poddany należał;

3. rozstrzygać wedle ustaw krajowych i w miarę tychże starać się o zaspokojenie wszelkich pretensyj, wyniesionych sądownie przeciw spadkowi przez własnych Państwa poddanych lub obcych w niem przebywających, nie z tytułu dziedzictwa lub legatu lecz z innego tytułu cywilnego.

Po uskutecznioném zaspokojeniu i zabezpieczeniu pretensyj spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli, przebywających w terytoryjum Państwa, przesłany być winien spadek ruchomy, to jest reszta spadku, pozostała po odciążeniu na zaspokojenie tychże pretensyj, do właściwej władzy albo przez najbliższy konsul, albo przez poselstwo Państwa, do którego zmarły należał.

In fede di che la presente Dichiarazione da entrare in vigore al momento della sua pubblicazione è stata emessa e firmata dal Ministero degli affari esteri di Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica per esser cambiata contro altra analoga del Governo Granducale di Sua Altezza Imperiale e Reale il Granduca di Toscana.

Fatto a Vienna li 7 Novembre 1858.

Conte de **Buol-Schauenstein** m. p.

Zur Urkunde dessen ist die gegenwärtige Erklärung, welche von dem Augenblicke ihrer Kundmachung angefangen in Wirksamkeit zu treten hat, von Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät Minister des kaiserlichen Hauses und der auswärtigen Angelegenheiten ausgefertigt und unterzeichnet worden, um gegen eine gleichlautende Erklärung der großherzoglich-toscanischen Regierung ausgewechselt zu werden.

So geschehen zu Wien am 7. November 1858.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

220.

Verordnung des Ministeriums des Inneren vom 27. November 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 220, ausgegeben am 4. December 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze.

über die Befreiung der Staats- und Fondsbeamten und Diener, dann deren Angehörigen von der Verpflichtung zu Landes- und Grundentlastungs-Zuschlägen auf die Einkommensteuer von ihren Amtsbezügen und Ruhegehältern.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliebung vom 25. November 1858 zu verordnen geruht, daß die Einhebung eines Landes- und Grundentlastungs-Zuschlages zur Einkommensteuer auf die Amtsbezüge und Ruhegehälter der Staats- und Fondsbeamten und Diener, dann deren Angehörigen, vom 1. November 1858 angefangen nicht mehr stattfinden habe.

Freiherr von **Bach** m. p.

221.

Erlass des Finanzministeriums vom 27. November 1858,

über die Aufhebung des provisorischen Controlsamtes in Mährisch-Odrau.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 221, ausgegeben am 4. December 1858.

W dowód tego oświadczenie niniejsze, wchodzące w działalność z chwilą jego obwieszczenia, zostało wydane i podpisane przez Jego Cesarsko-Królewskiej Apostolskiej Mości Ministra Domu Cesarskiego i Spraw Zagranicznych, aby daném było w zamian za równobrzmiące oświadczenie Rządu Wielko-Książęco-Toskańskiego.

Działo się w Wiedniu dnia 7. Listopada 1858.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. Listopada 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 220, wydana dnia 4. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem uwolnienia urzędników rządowych i funduszowych tudzież sług, niemniej ich przynależnych od obowiązku dodatków krajowych i uwolnienia gruntowego do podatku dochodowego od ich płac urzędowych i poborów kwiescentalnych.

Jego C. K. Mość Apostolska raczył Najwyższém Postanowieniem z dnia 25. Listopada 1858 r. rozporządzić, ażeby począwszy od 1. Listopada 1858 r. nie miało nadal miejsca ściąganie dodatku Krajowego i uwolnienia gruntowego do podatku dochodowego od płac urzędowych i poborów kwiescentalnych urzędników rządowych i funduszowych, tudzież sług, niemniej ich przynależnych.

Baron **Bach** m. p.

221.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Listopada 1858,

o zniesieniu tymczasowego urzędu kontrolnego w Morawskiej-Ostrawie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LV, N. 221, wydaną dnia 4. Grudnia 1858.

Verordnung des Justizministeriums vom 30. November 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 222, ausgegeben am 4. December 1858),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie, mit Ausnahme der Militärgeänge,

wodurch die Zuständigkeit der österreichischen Gerichte zur Abhandlung des, im österreichischen Staatsgebiete befindlichen unbeweglichen Vermögens verstorbenen Ausländer näher bestimmt wird.

Zur Beseitigung einer irrigen Auffassung der Vorschriften über die Zuständigkeit der österreichischen Gerichte zur Verlassenschaftsabhandlung über die, im österreichischen Staate gelegenen unbeweglichen Güter, welche zum Nachlasse eines Ausländers gehören, findet das Justizministerium zu erklären, daß diejenige Bestimmung der Jurisdictionsnormen, zu Folge welcher die Verlassenschaftsabhandlung über solche unbewegliche Güter von jenem Gerichte zu pflegen ist, in dessen Sprengel die unbeweglichen Güter ganz oder ihrem größten Theile nach gelegen sind (§. 81 des Patentens vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes*); §. 76 des Patentens vom 20. November 1852, Nr. 259 des Reichs-Gesetz-Blattes; §. 74 des Patentens vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetz-Blattes; §. 79 des Patentens vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetz-Blattes; §. 75 des Patentens vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetz-Blattes), im Zusammenhange mit den Bestimmungen der §§. 21 und 23 des späteren Gesetzes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes**), sich nur auf den Fall beziehe, wenn die Erbschaftsverhandlung über das, im österreichischen Staatsgebiete hinterlassene bewegliche Vermögen desselben der ausländischen Behörde zu überlassen ist. In dem Falle dagegen, wenn die Erbschaftsverhandlung über das, in Oesterreich befindliche bewegliche Verlassenschaftsvermögen des Ausländers nach den Staatsverträgen oder in Ausübung des Grundsatzes der Gegenseitigkeit der ausländischen Behörde nicht überlassen wird, sind für die Zuständigkeit der österreichischen Gerichtsbehörden zur Abhandlung des, in Oesterreich befindlichen beweglichen und unbeweglichen Nachlasses eines Ausländers die, für die Abhandlung der Nachlässe von Ausländern angeordneten Zuständigkeitsbestimmungen maßgebend.

Graf **Nadasdy** m. p.

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1852, XLV. Stück, Nr. 331, Seite 771.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843.

222.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30. Listopada 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 222, wydana dnia 4. Grudnia 1858),

obowiązujące w całej Monarchii, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego oznacza się bliżej kompetencyja sądów Austryjackich do pertraktowania majątku nieruchomego, znajdującego się w terytorjum Państwa Austryjacciego po zmarłych cudzoziemcach.

Dla uchylenia mylnego pojęcia przepisów względem kompetencyi sądów Austryjackich do pertraktacyi spadku w dobrach nieruchomych, położonych w Państwie Austryjackiem a należących do spadku po cudzoziemcu, oświadcza Ministerstwo Sprawiedliwości, iż ono Postanowienie norm jurysdykcyjnych, mocą którego pertraktacyja spadku takich dóbr nieruchomych przez ten sąd ma być przedsiębraną, w którego okręgu położone są dobra nieruchome w całości lub po ich większej części (§. 81 Patentu z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 251 Dziennika Praw Państwa *); §. 76 Patentu z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 259 Dziennika Praw Państwa, §. 74 Patentu z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 261 Dziennika Praw Państwa; §. 79 Patentu z dnia 16. Lutego 1853 r., Nr. 30 Dziennika Praw Państwa; §. 75 Patentu z dnia 3. Lipca 1853 r., Nr. 129 Dziennika Praw Państwa), w związku z Postanowieniami §§. 21 i 23 późniejszej ustawy z dnia 9. Sierpnia 1854 r., Nr. 208 Dziennika Praw Państwa **), odnosi się do tego tylko wypadku, gdy pertraktacyja spadku co do pozostałego w terytorjum Cesarstwa Austryjacciego majątku ruchomego onegoż oddaną być winna władzy zagranicznej. Przeciwnie na wypadek, gdy pertraktacyja spadku co do pozostałego po cudzoziemcu majątku ruchomego, w Austrii znajdującego się, nie ma być powierzona władzy zagranicznej wedle traktatów rządowych lub w zastosowaniu zasady wzajemności, trzymać się należy w kompetencyi sądowych władz Austryjackich do pertraktowania znajdującego się w Austrii ruchomego i nieruchomego spadku po cudzoziemcu, Postanowień kompetencyi, zarządzonych dla pertraktowania spadków po krajowcach.

Hrabia **Nadasdy** m. p.

*) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Łodomeryi. Rok 1852, Część XLV, Nr. 331, Stronica 771.

**) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namieśtnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XLVI, Nr. 295, Stronica 843.

